

Camí Ral

Argençola

Ubicació

Comarca: Anoia
Lloc/Adreça: Argençola
Emplaçament Tram de la N-II dins del terme d'Argençola.
Alçada: 550

Coordenades:

Latitud: 41.61811
Longitud: 1.44609
UTM Est (X): 370540
UTM Nord (Y): 4608543

Classificació

Número de fitxa 08008 - 174
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Obra civil
Estil / època: Medieval Modern Contemporani Popular
Segle XII-XXI
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Estructural
Titularitat Pública

Fitxes associades:

[Hostal del Violí](#)

Autoria de la fitxa Jordi Seró i Ferrer. IN SITU S.C.P.

Data de registre de la fitxa: dj., 27/10/2011 - 02:00

Descripció

Pel terme municipal d'Argençola, hi passava l'antic Camí Ral de Barcelona a Lleida. Segueix el mateix tram que la carretera N-II. Entrava al municipi per Santa Maria del Camí, passava per Porquerisses, i deixava el terme per entrar al terme veí de Montmaneu. En el municipi d'Argençola hi havia l'Hostal del Violí que era un indret de parada en el transcurs del recorregut. Aquest tram direcció a Lleida era d'un pendent considerable.

Història

El Camí Ral que anava de Barcelona a Saragossa passant per Lleida és d'origen medieval, tot i que els camins medievals seguien bàsicament la xarxa de vies d'època romana. Al segle XII, l'usatge "Camini et Stratae" establí que els camins públics eren de la potestat del rei. Ja a partir del segle XIII les constitucions donades a les corts per Pere II (1283), Alfons II (1289) i Jaume II (1299) asseguraven el lliure pas i el comerç pels camins que estaven sota la jurisdicció reial. El tràfic entre Barcelona i Lleida, un dels principals enclaus de comunicacions de tota la Corona Catalanoaragonesa durant la Baixa Edat Mitjana (segles XIV-XV), es canalitzava pel camí Ral de Saragossa i per dues rutes alternatives: la primera remuntava el riu Llobregat fins a Manresa passant per Abrera, travessava la Serralada Prelitoral per la Segarra, enfilava cap a Cervera i Tàrraga, i assolia Lleida per la plana de l'Urgell; la segona sortia del Barcelonès per l'eix del Llobregat, del qual seguia només un tram de 30 Km, entrava a la vall del riu Anoia per Martorell, passava per Igualada, travessava la Serralada Prelitoral pel Coll de la Panadella i s'unia, a Cervera, a la ruta anterior. Ambdues rutes van ser utilitzades bàsicament pel trànsit de mercaderies, pels correus ràpids i pel monarca en els seus desplaçaments urgents. El Camí Ral Barcelona-Lleida era un camí de titularitat reial, molt segur, donat que les persones i mercaderies que hi circulaven estaven sota la protecció directa del monarca, qui exigia, a canvi, nombrosos impostos de pas. Ja en època moderna, la construcció de la carretera N-II es projectà, seguint el traçat d'aquest camí ral amb alguna variació, cap a l'any 1761, durant el regnat de Carles III, i finalitzaren les obres l'any 1802, amb una interrupció durant la guerra amb França (1793-95). La carretera fou utilitzada fins a inicis del segle XXI quan s'enllestí el darrer tram de l'Autovia A-2 Lleida-Barcelona. Actualment l'antiga N-II s'utilitza per accedir al terme municipal d'Argençola.

Bibliografia

Mapa de Patrimoni Cultural d'Abrera. Ajuntament d'Abrera i Diputació de Barcelona. Barcelona 2007.
Fitxes fetes per Natàlia Salazar.
HURTADO, Víctor; MESTRE, Jesús; MISERACHS, Toni (1995): Atlas d'Història de Catalunya. Edicions 62, Barcelona, p. 70 i 170. RIERA, Antoni (2003): "La red viària de la Corona Catalanoaragonesa en la Baja Edad Media", dins de Acta Historica et Archaeologica Mediaevalia, 23/24. Publicacions de la Universitat de Barcelona, pp.441-463.
VIVES, Miquel (en fase d'elaboració): "L'evolució històrica de la xarxa viària entre el Llobregat i el Foix. Des de l'època dels romans fins al tercer decenni del segle XX". Tesi doctoral inèdita.

